

dan Skrivelse paa Brystet. Andre Dekorationer kan han ikke faa, men han har paa behørig Maade faaet Kvittering for, at han har gjort sin Pligt i den Tid, han har tjent Staten som Embedsmand.

Naar man Landet over i denne Tid oplever dette, at der er Sognefogder, som have været Sognefogder i 25 Aar, men dog ikke blive Dannebrogsmænd, vil jeg meget advare mod, at man tror, at de ikke have opført sig paa tilbørlig Vis, og at man fra Ministeriets Side skulde have noget at indvende mod deres Optræden. Det er ingenlunde Tilfældet. Der er blot indført den nye Praksis, at man ikke vil dekorere Folk, fordi de have været Sognefogder i 25 Aar. De maa dele Skæbne med de andre i den Henseende. Der bliver ikke fra dette Ministeriums Side gjort Indstilling om nogen saadan Dekoration. Anderledes forholder det sig med saadanne Ting, der ere ligefremme Følger af en vis Tjenestetid. Underofficerer faa et vist Hæderstegn, eller hvad det hedder, naar de have tjent 8—12 eller 16 Aar — der er vist forskellige Grader —, og det hænger, saa vidt jeg ved, sammen med deres Pensionsberegning, saa det har noget reelt at betyde. (N. P. Jensen [Københavns 3die Valgkreds]: Det har Betydning for deres Lønninger!). Ja, det har Betydning for deres Lønningstillæg og derigennem paa Pensionsberegningen, saa det er noget, man ikke kan berøve dem. Brandmænd faa nok ogsaa et lille Tegn, naar de have tjent 25 Aar. Der kan ogsaa være en saadan lille Ting som Medaillen for druknendes Redning, hvor det er en bestemt virkelig fortræffelig Daad, den paagældende har udført; i et saadant Tilfælde kan der tildeles ham en saadan Medaille. Men om nogen Dekoration som Dannebrogsmænd, Ridder eller Kommandør og den Slags Ting eller nogen Titel som Kammerraad, Justitsraad, Étatsraad osv. sker der fra dette Ministeriums Side ingen Indstilling vedrørende nogen dansk Borger, og det er heller ikke sket endnu. Det ærede Medlem — om Forladelse: det højtærede Medlem, der var Ordfører for Forslagsstillerne — ja, det er jo ikke saadan at vænne sig til en ny Skik, og det vil maaske være svært at vænne sig til at lade være at sige: „højtæret“ til

Ministeren, gammel Vane bider jo bedst. Men med Hensyn til dette „højtærede“ skal jeg sige, at jeg ønsker ikke at blive tiltalt med større Høflighedsbeviser end den, der tiltaler mig; virkelig anser for passende. Imidlertid, det maa bero paa dette Tings høje Præsidium, hvilken Tiltaleform der her skal anvendes som officiel Tiltaleform. Det er ikke noget, Ministerne bestemme.

Jeg tror, jeg i det væsentlige kan nøjes med disse Bemærkninger. Jeg skal blot tilføje, at jeg havde ogsaa tænkt mig, at den nye Ordning kunde være behagelig for Embedsmændene i visse Henseender. Der er jo Embedsmænd, som ikke gerne ville modtage Ordensdekorationer, og det har hidtil været ganske overordentlig vanskeligt, om ikke umuligt for en Embedsmand at vægre sig ved at modtage en Ordensdekoration, naar den blev ham tilbudt. Det følger af de Ytringer, jeg har fremsat her, at naar man ser nogen Dansk blive dekoreret, medens dette Ministerium sidder, vil dette hidrøre fra en Udøvelse af det kongelige Prærogativ, som Kongen har en forfatningsmæssig ubestridelig Ret til at anvende.

J. C. Christensen: Dette Lovforslag har jo været fremsat adskillige Gange, og den ærede Ordfører, som talte for det her i Dag, anførte intet nyt om selve Lovforslaget. Jeg har heller intet nyt for mit Vedkommende at anføre. Jeg skal ganske henholde mig til de Udtalelser, jeg ved tidligere Lejlighed har fremsat om Forslaget.

Det ærede Medlem talte om forskellige Misbrug, der formentlig havde fundet Sted ved Uddeling af Ordener og Titler. Det skal jeg ikke komme ind paa, jeg kender intet dertil, men har der fundet Misbrug Sted, ere vi jo alle interesserede i at faa dem afslørede. Og den højtærede Justitsminister tilsagde jo Tinget, at dette skulde ske, for saa vidt der i Ministeriet fandtes Oplysninger derom.

Det ærede Medlem fremsatte forskellige Udtalelser mod mig. Jeg ved ikke, om han mener, disse Udtalelser vare en Dekoration for ham, mig kaste de sikkert ikke Skam over.